

[C. O. Pedersen.]

et svagt Punkt i hans Lovforslag, at man har de samme Præmier trindt omkring over det hele Land, i København, i Købstæderne og paa Landet, fra de forsikrede og de samme Bidrag fra Arbejdsgiverne, men naar den Tid kommer, at de forsikrede skal have noget deraf, saa ender det med, at Hovedparten bliver her i København. Det, Ministeren foreslaar, er lige Præmier over hele Landet, men ulige Renter fra Invalideforsikringsfonden, og det forekommer mig ikke at være ganske logisk. Det er i hvert Tilfælde ikke paa nogen som helst Maade forsikringsmæssigt.

I sin Tale kom den højtærede Minister ind paa, at Regeringen havde syslet med at gaa meget videre paa et enkelt Punkt. Ministeren foreslaar jo, at 200 Kr.s Privatforsikring skal ikke regnes med i Aldersrenten, saaledes at en Aldersrentenyder altsaa kan have disse 200 Kr., uden at hans Aldersrente derved bliver formindsket. Hidtil har det været saaledes, at naar de havde Indtægter, ogsaa Indtægter af den Karakter, saa var det kun til Gavn for Staten og Kommunen. Jeg skal aldeles ikke indvende noget mod dette Stykke af Paragraffen, men den højtærede Minister sagde i denne Forbindelse, at Regeringen havde haft i Tanke at gaa meget videre med saadanne Foranstaltninger, men paa Grund af den specielle Mentalitet, der var udviklet hos Venstre siden 1922, tror jeg det var, havde man ikke turdet gaa videre med en saadan frivillig Forsikring.

Jeg skal heroverfor sige til den højtærede Minister, at han skal aldeles ikke holde sig tilbage af Hensyn til os; for det er noget, der falder særdeles godt i Traad med de Betragtninger, vi gør gældende overfor Aldersrenten, at der meget vel kan være en saadan frivillig Forsikring som Overbygning over den Aldersrente, vi har. Det er sagt mange Gange, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Krag, at vi til enhver Tid er villige til paa den Maade at supplere Aldersrenten, og derfor tror jeg, at den højtærede Minister meget vel kan faa en Forhandling med os i Udvalget om dette Spørgsmaal.

Jeg vender mig saa til det, som til Slut altid bliver Hovedhjørnestenen i den Slags Ting, nemlig den finansielle Virkning.

I Bemærkningerne og i Bilagene saavel som i Betænkningen fra Refusionskommissionen er der opstillet nogle Beregninger, ifølge hvilke det hele ender med en Merudgift for Staten paa 26 Mill. Kr.,

samtidig med at der bliver en Mindreudgift for Kommunerne paa 13 Mill. Kr. Altsaa 13 Mill. Kr. nye Skatter og 13 Mill. Kr. flyttede Skatter, det er Rosinen i Pølseenden.

Jeg tror af mange Grunde ikke, at den højtærede Ministers finansielle Betragtninger vil holde Stik. Jeg skal ikke benægte, at den højtærede Minister kan have nogenlunde sikker Grund under Fødderne, hvad Invaliderenten angaar; men det er ogsaa det eneste Sted, hvor jeg tror, Tallene er virkelig holdbare. I Øjeblikket koster Invalideloven lidt over 14 Mill. Kr., og efter det foreliggende Lovforslag vil Udgiften blive noget lignende. Naar den ikke bliver større, skønt Invaliderentyderne i København faar klækkeligt mere, er det, fordi Ministeren lemper 1500 Invaliderentydere over paa Aldersrentekontoen.

Den Beregning, den højtærede Minister har stillet op med Hensyn til Aldersrenten, er jeg derimod meget betænkelig ved. Ministeren regner med, at Aldersrenteforslaget vil give en Merudgift af 9 Mill. Kr. For det første maa jeg maaske have Lov til at henvise til, hvor spinkelt et Grundlag Beregningerne hviler paa. Af de meget interessante Bilag kan man se, hvorledes Statistisk Departement er kommet til sine Tal, og Departementet advarer jo mod at bygge alt for meget paa disse Tal, idet der gøres opmærksom paa, at Beregningerne hviler paa Formue- og Indtægtsforholdene fra 1923—24, og at der som Følge deraf kan være store Afvigelser.

Nu tror jeg jo nok, det kan være rigtigt, som der ogsaa staar i Departementets Skrivelse, at der i Aldersrentenydernes løse Indtægter er mindre Afvigelser end i saa mange andre Borgeres Indtægter. Men det er dog bombesikkert, at der efter 1923—24 er sket saa store Omvæltninger i vort Pengevæsen, at der absolut er sket store Forskydninger i den Tid, og det er derfor nødvendigt at faa Beregningen ført à jour. Inden vi skrider til en endelig Forhandling til næste Aar om disse Sager, vil det være nødvendigt at faa disse Beregninger ført à jour, og jeg henstiller til Ministeren at faa dette udført i Sommerens Løb, det er dog et Arbejde, der er til at overkomme.

Op det er ikke een Gang, men det er flere Gange, Statistisk Departement er inde paa dette. Jeg henviser ogsaa til, at Direktoratet for Sygekassevæsenet i en Skrivelse af 8. Oktober 1929 gør opmærk-